

[Per Stig Møller]

grundigt lemlæstet gennem denne mangel på opbevaringsordning.

Å propos opbevaring går jeg da ud fra, at revisionen af det kgl. bibliotek skrider frem efter planen.

Endelig fastslår ministeren, at hun vil være rede til at omprioritere inden for det kulturelle område. Deri har ministeren ret. Man har en alt for kraftig tendens til at tro, at kulturområdet bare kan lægge lag på lag uden at skubbe ud, hvor der måtte være blevet overflødige elementer tilbage. Man kan ikke bare ekspandere, man må også være villig til at omgruppere. Kulturområdet må aldrig blive en forstening. Også det gennemlever forandringer, og også her forudsætter fornyelse en omstilling og ophævelse af noget gammelt. Det er blot ikke lige gyldigt, hvad man stiller sig om til, og hvad man ophæver. Derom drejer den kulturpolitiske debat sig, og jeg synes, at ministerens redegørelse udgør et godt fundament for en sådan kulturdebat.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu var hr. Per Stig Møller jo ikke i folketinget i sidste samling, men jeg vil da godt gøre opmærksom på, at det er ikke regeringens fortjeneste, at vi fik den ene procent til kunstnerisk udsmykning af statens bygninger. Det var faktisk et forslag fra SF, som vi var så heldige at få igennem ved et flertal her i folketinget, og regeringen stemte også for det, men det var altså vores forslag. Æres den, der æres bør!

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg var lige ved at tro, at jeg hørte forkert, men jeg har spurgt mig for i salen og fået bekræftet, at hr. Per Stig Møller sagde, at ingen før denne regering har taget kunstnerens sociale forhold alvorligt. Jeg vil gerne have at vide, om det er rigtigt, at dette er blevet sagt, og i bekræftende fald med hvilken begrundelse hr. Per Stig Møller siger dette. Det kan dog vist kun skyldes uvidenhed om, hvad der er sket tidligere, hvis denne bemærkning virkelig er fremsat, og jeg kan sige, at ikke alene kommer den bag på os, men den kommer sandelig også bag på

kunstnerne. Jeg må måske diskret gøre opmærksom på, at det er denne regering, som har anbragt talrige kunstnere ikke alene på understøttelse, men også på en fastfrosset understøttelse, så jeg forstår simpelt hen ikke rigtig, hvad meningen er.

Mette Madsen (V):

Tak til ministeren for redegørelsen. Det er glædeligt at se en kulturpolitisk redegørelse, der er så klar, kontant og positiv, fyldt ikke bare med gode intentioner, men sandelig også med facts.

Det vil være svært efter fremlæggelsen af denne kulturpolitiske status at have noget som helst grundlag for at angribe kulturministeren eller regeringen for at mangle kulturpolitisk holdning, og jeg synes da også, at det fremgik klart af hr. Lasse Budtz' ret venlige tale.

Lad mig citere fra redegørelsen:

»Kvalitet, mangfoldighed og valgfrihed er nøgleordene for regeringens kulturpolitik.

Vi må sikre, at kunstnerne har rimelige vilkår at arbejde under.

Vi må sikre rimelige betingelser for vore store kulturinstitutioner, for museerne, arkiverne og bibliotekerne og for Det kgl. Teater.

Vi må sikre, at alle stadig har adgang til et bredt udbud af dansk og fremmed litteratur.

Vi må sikre vore kulturelle uddannelsesinstitutioner og deres kvalitet.«

Den liberale kulturpolitik bygger på et menneskesyn og et samfundsyn, der siger nej til kulturelt formynderi og kulturel styring. Den sigter mod det mål at sætte det enkelte menneske i stand til at tænke, vælge og handle selvstændigt og bygger på det frisind, der respekterer andres synspunkter og andres ret.

Vi mener i venstre, at der skal være mange tilbud, og at det skal være gode tilbud, men der skal ikke være påbud, ikke styring, end ikke den mest velmente. Det kan ikke tit nok understreges, at de offentlige tilbud, statslige eller kommunale, ikke må kvæle det frivillige arbejde, som er en del af vor kulturelle tradition, og som mange voksne stadig ofrer fritid og ildhu på i foreninger og frivillige korps. Dette er en sund modvægt mod den fare for ensretning, der ligger i, at det offentlige overtager en større og større del af fritidstilbudene.